Quaresma - Quart diumenge

Per FrancescX el dj., 24/03/2022 - 10:30

(Is 5,9a.10-12
2Co 5,17-21
Lc 15,1-3.11-32

Jesús, el mestre, sempre tan aficionat a expressar-se amb historietes, avui ens n'explica una molt densa i emotiva. La coneixem sobradament. És la història de dues persones inconscients de la situació privilegiada en què viuen i es mostren impermeables a l'amor.

El fill petit viu tan obsessionat per les seves ànsies de llibertat i vida fàcil que se sent "empresonat" a la llar paterna. El gran viu servilment les seves obligacions de treball sense pena ni glòria. Però ni l'un ni l'altre no són conscients, ni permeables a l'amor del pare. Aquest complau la petició del petit i, tot seguit, reparteix l'herència anticipadament. El gran, té tota la casa a la seva disposició (tot el meu és teu!), sense que ell se n'adoni.

Tot i això, és el pare qui està pendent i ansiós de voler demostrar-los el molt que els estima.

Per això, tan non punt entreveu que el petit torna, sense esperar explicacions, ni excuses, ni disculpes, es llança a la cursa per deixar-se caure als seus braços per besar-lo efusivament. I en realitat el fill tornava, no perquè s'enyorés o perquè volgués demanar perdó al pare i poder gaudir del seu amor patern, sinó perquè tenia gana. Volia, simplement, poder menjar com un servent més. Però es va trobar amb la gran sorpresa d'una gran, cordial i extraordinàriament afectuosa abraçada paterna, que expressava tot el seu amor, que el portava, a més, a celebrar-ho amb una gran festa i amb un opulent banquet.

Només va entristir el pare la resistència del "fidel" germà gran a comprendre el motiu de la festa. Seguia sent impermeable a l'amor. La seva vida s'havia limitat al fred compliment del deure i, per tant, creia que era ell, qui mereixia tant d'honor. Ell era el "bona persona", i no aquell fill dissolut. Es persistia a no comprendre la, per a ell, incoherent reacció del pare. No sabia què era l'amor.

La historieta de Jesús no ens diu res de la reacció del fill petit a l'actitud afectuosa del seu pare. Es va adonar de quin era l'amor del pare? Tampoc no ens diu si al final el fill gran va arribar a entrar a la festa.

Nosaltres, ¿som conscients de l'amor que Déu ens té, fins i tot quan ens allunyem d'Ell i seguim l'impuls dels nostres gustos? Vivim el sagrament del perdó com un acte anguniós, vergonyós o bé, com la recepció de l'abraçada afectuosa de Déu el nostre Pare?

D'altra banda, posem com a objecte de la nostra vida el pur compliment d'unes obligacions i deures que ens porten a considerar-nos millors que altres, que semblen descuidats? Davant d'una situació semblant a la narrada per Jesús, entraria jo a la festa?

Durant aquests propers dies, les diverses comunitats cristianes celebraran comunitàriament el perdó. És una ocasió òptima, no només per viure cada u la gran abraçada del Pare, sinó també per participar a la gran festa que Déu ens prepara per celebrar junts a la casa de tots a la seva glòria.

ETIQUETES
FESTA PERDÓ AMOR